

اثر ضد میکروبی بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول (BHA) بر روی سالمونلا تیفی موریوم و لیستریا مونوسیتوژنز در محیط کشت و پنیر سفید ایرانی

علی احسانی¹، مجتبی رئیسی^{2*}، علیجان تبرایی³، فرهاد نیک نژاد⁴، حسین نقیلی¹، مجید امین زارع¹

1. گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه ارومیه، ایران.
2. دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گلستان، ایران.
3. دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گلستان، ایران.
4. مرکز تحقیقات علوم آزمایشگاهی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گلستان، ایران.

*نویسنده مسئول: Raeisi.mojtaba@yahoo.com

چکیده

هدف از این مطالعه بررسی خاصیت ضد میکروبی بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول بصورت تنها و توأم با اتیلن دی آمین تتراسد استیک اسید بر باکتریهای سالمونلا تیفی موریوم و لیستریا مونوسیتوژنز در محیط کشت و در پنیر سفید ایرانی بود. در مرحله اول مطالعه، حداقل غلظت ممانعت کنندگی بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول بر روی باکتریهای مورد مطالعه اندازه گیری شد. نمونه های پنیر تهیه شده از شیر پاستوریزه در یک گروه شاهد و سه گروه تیمار بصورت تجربی با سالمونلا تیفی موریوم و لیستریا مونوسیتوژنز آلوده شدند. نمونههای تیمارها دارای مقادیر 2500، 5000 و 10000 میکروگرم در میلیلیتر از بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول به تنهایی و مقادیر 2500، 5000 و 10000 میکروگرم در میلیلیتر از بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول توأم با اتیلن دی آمین تتراسد استیک اسید بودند. در مرحله بعد باکتریهای مورد نظر در روزهای مختلف شمارش شدند. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد در صورت استفاده از بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول توأم با اتیلن دی آمین تتراسد استیک اسید، تعداد باکتریهای سالمونلا تیفی موریوم و لیستریا مونوسیتوژنز موجود در محیط کشت و همچنان در مدل پنیر سفید ایرانی به مقدار قابل توجهی کاهش مییابد. نتایج این مطالعه نشان داد که میتوان از بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول برای افزایش مدت زمان ماندگاری پنیر سفید ایرانی استفاده نمود.

واژگان کلیدی: بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول، لیستریا مونوسیتوژنز، سالمونلا تیفی موریوم، پنیر سفید ایرانی.

مقدمه

با افزایش روز افزون جمعیت، تهیه غذای کافی و سالم یکی از موضوعات قابل توجه و بسیار مهم به شمار میرود. از طرف دیگر، نیاز به افزایش عمر ماندگاری مواد غذایی موجب توسعه و بهبود روشهای مؤثر در حفاظت و نگهداری مواد غذایی شده است. اگرچه امروزه شرایط بهداشتی مربوط به تولید و نگهداری مواد غذایی با افزایش روز جمعیت، های کنترل میکروارگانیسمها در مواد غذایی نتوانسته بیماریهای با منشاء مواد غذایی را به طور کامل محدود نماید (Kabara, 1981). کنترل میکروارگانیسمها در مواد غذایی یکی از مسائل مورد توجه میکروبی شناسان مواد غذایی میباشد و این کنترل برای جلوگیری یا کاهش فساد مواد غذایی و

حرارت، انجماد، مواد اسیدی کننده و مواد شلاته کننده مانند اتیلن دی آمین تترا استیک اسید (EDTA)³ به دلیل اینکه میزان دسترسی بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول به غشاء سیتوپلاسمی افزایش مییابد (Al khayat et al., 1987). اتیلن دی آمین تترا استیک اسید شلاته کننده مواد غذایی محسوب میشود که ت اثر نگرهارندههایی مانند بوتیلیتد

³ Ethylen Diamine Tetra Acetic acid

همچنین کاهش و حذف عوامل بیماری - زا ضروری میباشد. فرآوردههای لبنی به دلیل غنی بودن از مواد غذایی مانند لاکتوز، چربی، پروتئینهای کازئین و پروتئینهای آب پنیر از فساد پذیری بالایی برخوردار میباشد (Mortazavi et al., 2007). پنیر سفید ایرانی جزو پنیرهای نرم میباشد که در آب نمک نگهداری شده و دوره رسیدن را طی میکند. این پنیرها دارای طعم نمکی، کمی اسیدی و دارای خصوصیات مطبوع ارگانولپتیکی هستند و بیشتر در ایران و برخی از کشورهای آسیایی تولید میشوند (Karim, 2000). بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول (BHA)¹ و بوتیلیتد هیدروکسی تولوئن (BHT)² از دسته آنتیاکسیدانهای ساختگی هستند که به دلیل وجود گروههای فنلی دارای اثر ضد میکروبی نیز میباشد. فعالیت ضد میکروبی آنتیاکسیدانها وابسته به حضور یک گروه هیدروکسیل بر روی آن و قابلیت حل شدن در چربی میباشد. غلظت مؤثر آنتیاکسیدانهای فنلی دارای اثر ضد میکروبی، 300 تا 1000 میکروگرم در میلیلیتر میباشد و اثر ضد میکروبی آنتیاکسیدانهای فنلی به واسطه اثر بر روی عمل و ساختمان غشاء سلولی، تشکیل ژلوم، پروتئین و چربی و فعالیت میتوکندری می باشد. این ترکیبات دارای وزن مولکولی پائین بوده و ترکیب فنلی آنها حاوی 1 تا 3 گروه هیدروکسیل میباشد (Ayaz et al., 1980). لازم به ذکر است که فعالیت بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول با افزایش درجه

¹ Butylated Hydroxy Anisole

² Butylated Hydroxy Toluene

استافیلوکوکوس اورئوس و لیستری / مونسوی توژنز قبلا مورد مطالعه قرار گرفته است (Brannen et al., 1994). مطالعه حاضر با هدف مطالعه اثر ممانعت کنندگی بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول به صورت تنها و توام با اتیلن دی آمین تترا استیک اسید بر روی باکتریهای سالمونلا تیفی موریوم و لیستری / مونسوی توژنز در محیط کشت و همچنین در مدل پنی سفی ارای انجام پذیرفت.

مواد و روش کار

این مطالعه تجربی در سال 1389 در بخش بهداشت مواد غذایی دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه در دو مرحله مورد انجام قرار گرفت. در مرحله اول، اثر ضد میکروبی بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید بر روی باکتریهای سالمونلا تیفی موریوم و لیستری / مونسوی توژنز در محیط کشت آزمایشگاهی مورد بررسی قرار گرفت. در مرحله دوم، پس از تهیه پنی سفی ارای، اثر ضد میکروبی موارد فوق بر روی سالمونلا تیفی موریوم و لیستری / مونسوی توژنز بررسی شد. بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید استفاده شده، ساخت شرکت سیگما بود و محلول پای آنها بوسیله حل کردن بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول در الکل اتیلیک و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید در آب مقطر تهیه گردید. مایه پنی سفی مورد استفاده با منشاء میکروبی و ساخت کشور ژاپن بوده و برای تولید پنی، از 3 لیتر شیر و میزان 15 میلیلیتر مایه پنی پس از حل شدن در آب مقطر استفاده شد. میکروارگانسم

هیدروکسی آنیزول را قوت میبخشد و به عنوان بازدارنده اکسیداسیون عمل میکند. همچنین حساسیت باکتریهای گرم منفی به آنتی بیوتیکهایی مانند نایسین و ریفامپین را افزایش میدهد (Mclay, 2002). عوامل میکروبی زیادی در مواد غذایی یافت میشوند که سالمونلا تیفی موریوم¹ و لیستریا مونسوی توژنز² از جمله مهمترین آنها میباشند. سالمونلا قادر به رشد در تمام مواد غذایی است و البته گوشت قرمز، ماهی، تخم مرغ و به ویژه فرآوردههای حاصل از شیر را بیشتر آلوده میکند (Jay, 2000; Razavi Rohani and Griffiths, 1994). لیستریا مونسوی توژنز بطور وسیعی در طبیعت انتشار دارد و بر روی گیاهان، خاک، مدفوع حیوانات، فاضلاب و آب یافت میشود. این ارگانسم معمولاً در شیر خام، پنیر نرم، گوشت تازه و منجمد و فرآوردههای دریایی قادر به رشد و ایجاد بیماری می باشد. از مهمترین این بیماریها مننژیت، سپتی سمی و سقط جنین و همچنین گاستروآنتریت را میتوان نام برد (Baron et al., 1994). پیش از این مطالعاتی در زمینه استفاده از بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول علیه برخی از باکتریهای گرم منفی و مثبت صورت پذیرفته است (Davidson and Branen, 1993; Erickson and Tompkin, 1997). اثر ضد میکروبی بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول بر برخی از باکتریهای گرم منفی مانند اشریشی / کلی و سالمونلا تیفی موریوم و گرم مثبت مانند

¹ *Salmonella typhimurium*

² *Listeria monocytogens*

نمودن باکتریهای فوق و گرمخانه گذاری 24 ساعته، میزان حداقل غلظت ممانعت کننده از رشد تعیین گردید. لازم به ذکر است که در یک لوله که به عنوان شاهد در نظر گرفته شد، فقط باکتریهای مورد نظر تلقیح گردید و از بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید در آن استفاده نشد. در مرحله دوم مطالعه اثر ضد میکروبی بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید بر روی باکتریهای مورد مطالعه در پنی سفید ایرانی مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور برای تهیه پنی سفید ایرانی، پس از پاستوریزاسیون شیر میزان 1/5 گرم کلرور کلسیم پس از حل شدن در سرم فیزیولوژی به شیر اضافه گردید و سپس

های مورد استفاده، سالمونلا تیفی موریوم (ATCC1730) و لیستریا مونوسایتوزنز (ATCC 19118) بود که به منظور شناسایی و کشت آنها از محیطهای کشت سالمونلا شیگلا آگار¹ برای سالمونلا تیفی موریوم و لیستریا کروم آگار² (مرک، آلمان) برای لیستریا مونوسیتوزنز استفاده شد. در مرحله اول مطالعه، اثر بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید به صورت آزمایشگاهی روی باکتریهای مورد نظر، بررسی شد. بدین منظور پس از تهیه دو سری 6 تایی لوله های حاوی محیط مایع قلب مغز³، میزان 100، 200، 400، 800، 1600 و 3200 میکروگرم در میلیلیتر، بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول به آنها اضافه شد و پس از آن به هر سری 6 تایی از لوله های حاوی محیط مایع قلب مغز، 0/1 میلیلیتر از کشت 24 ساعته باکتریهای فوق به صورت مجزا تلقیح گردید. پس از 24 ساعت گرمخانه گذاری، حداقل غلظت ممانعت کننده از رشد ماده ضد میکروبی تعیین گردید. برای بررسی اثر توام بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید بر روی باکتریهای مورد اشاره، همانند روش ذکر شده در بالا، میزان 100، 200، 400، 800، 1600 و 3200 میکروگرم در میلیلیتر از هر یک از بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید به طور مساوی، در سری لوله های حاوی محیط مایع قلب مغز اضافه گردید و پس از اضافه

¹ Salmonella Shigella Agar

² Listeria Chrome Agar

³ BHI Broth

در این مطالعه در مرحله اول اثر ضد میکروبی بوتیلیتد هی دروکسی آنیزول و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید در محیط آزمایشگاهی مورد مطالعه قرار گرفت. حداقل غلظت ممانعت از رشد بوتیلیتد هی دروکسی آنیزول بر روی باکتریهای *سالمونلا تیفی موریوم* و *لیستریا منوسای توژنز* به ترتیب، 3200 و 800 میکروگرم در میلیلیتر بدست آمد. همچنین حداقل غلظت ممانعت از رشد بوتیلیتد هی دروکسی آنیزول و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید بر باکتریهای *سالمونلا تیفی موریوم* و *لیستریا منوسای توژنز* به ترتیب 1600 و 200 میکروگرم در میلیلیتر تعیین گردید. در مرحله دوم اثر ضد میکروبی بوتیلیتد هی دروکسی آنیزول و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید بر روی باکتریهای مورد مطالعه در پنی سیلین ایران مورد بررسی قرار گرفت. نتایج بررسی در جداول 1 تا 4 درج شده است. بر اساس نتایج، بوتیلیتد هی دروکسی آنیزول به صورت تنها اثر کمی در مهار رشد *سالمونلا* دارد ولی همراه با اتیلن دی آمین تترا استیک اسید اثر ضد میکروبی آن به طور معنی داری افزایش میابد. همچنین با افزایش غلظت بوتیلیتد هی دروکسی آنیزول و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید اثر ضد میکروبی آنها به طور معنی داری افزایش میابد ($P < 0.05$).

بحث

هدف از این مطالعه ارزیابی اثر ضد میکروبی این ماده در محیط کشت و پنی سیلین ایران بود. بوتیلیتد هی دروکسی آنیزول آنتی-اکسیدان فنلی میباشد که دلی

برای بررسی اثر ضد میکروبی بوتیلیتد هی دروکسی آنیزول و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید، 7 بشر برای هر باکتری در نظر گرفته شد که در مرحله اول میزان 200 میلیلیتر از شیر پاستوریزه در هر یک از بشرها ریخته شد، بدین صورت که بشر شماره 1 بعنوان کنترل در نظر گرفته شد و در آن هیچ ماده ضد میکروبی اضافه نگردید و در بشرهای شماره 2 تا 4 به ترتیب میزان 2500، 5000 و 10000 میکروگرم در میلیلیتر از بوتیلیتد هی دروکسی آنیزول و در بشرهای شماره 5 تا 7 به ترتیب میزان 2500، 5000 و 10000 میکروگرم در میلیلیتر از بوتیلیتد هی دروکسی آنیزول و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید به صورت توأم اضافه گردید. در مرحله بعد در همه 7 بشر در نظر گرفته شده برای هر کدام از باکتریها، میزان 1 میلی لیتر از رقت 10^7 باکتریها بصورت مجزا تلقیح گردید و در مرحله بعد مایه پنی به میزان 0/3 درصد به هر بشر اضافه شد. پس از انعقاد شیری و تولد لخته، محتویات هر کدام از بشرها آبگیری شد و لخته های تشکیل شده تحت فشار قرار گرفتند. در نهایت پس از شماره گذاری، نمونها در دمای 4 درجه سانتیگراد قرار داده شدند و در روزهای 0، 1، 3، 5، 7 و 9 نمونه برداری و شمارش کلنی باکتریهای مورد نظر با استفاده از محیطهای کشت اختصاصی صورت پذیرفت. لازم به ذکر است که هر یک از آزمایشات انجام شده در این مطالعه در 3 تکرار انجام گرفت.

نتایج

منفی باشند حساسیت کمتری به آنتیباکسیدان‌های فنلی نشان می‌دهند که این اثر بر اساس سویه و تعداد باکتریها متفاوت میباشد (Erickson and Tompkin, 1997). همانطور که ذکر گردید حداقل غلظت ممانعت از رشد بوتیلیتد هی‌دروکسی آن‌زول بر روی باکتری سالمونلا تیفی موریوم 3200 می‌کروگرم در میلی‌لیتر تعیین گردید. علت اثر کمتر آن بر روی باکتریهای گرم منفی وجود لایه لیپوپلی‌ساکاریدی در دیواره سلولی باکتریهای گرم منفی عنوان شده است. این لایه باعث میشود بوتیلیتد هی‌دروکسی آن‌زول به تنهایی نتواند اثر مناسبی بر روی باکتریهای گرم منفی ایجاد نماید. برخی گزارشات *استافایلوکوکوس اورئوس* را به‌عنوان حساس‌ترین باکتری به بوتیلیتد هی‌دروکسی آن‌زول معرفی نموده‌اند و عنوان شده که برای ممانعت از رشد باکتریهای گرم منفی غلظت بی‌شتتری از بوتیلیتد هی‌دروکسی آن‌زول نیاز می‌باشد (Brannen et al., 2000). در بررسی دیگری در سال 1993 مشخص شد که برخی از باکتریهای گرم منفی مانند *ویبریو پاراهمولی‌تی‌کوس* و *سودوموناس فلورسنس* ممکن است حساسیت بی‌شتتری را به بوتیلیتد هی‌دروکسی آن‌زول نشان دهند (Davidson and Branen, 1993). در مطالعه حاضر زمانیکه از اتیلن دی‌آمین تترا استیک اسید به‌صورت توام با بوتیلیتد هی‌دروکسی آن‌زول استفاده گردید، اثر ضد میکروبی آن بر روی باکتری *سالمونلا تیفی* موریوم به‌صورت معنی‌داری افزایش یافت. علت اثر بی‌شتتر بوتیلیتد هی‌دروکسی آن‌زول در زمان استفاده توام با اتیلن دی‌آمین تترا استیک

استفاده از آن در مواد غذایی به تاخیر انداختن اکسیداسیون چربی‌های غیری اشباع میباشد. بوتیلیتد هی‌دروکسی آن‌زول این عمل را با دادن اتم هی‌دروژن به رادی‌کال آزاد و به تعویق انداختن واکنش‌های زنجیره‌ای لیپیدها انجام می‌دهد (Al khayat et al., 1987). در مطالعه حاضر مشخص گردید که بوتیلیتد هی‌دروکسی آن‌زول اثر ضد میکروبی نسبتاً مناسبی بر روی باکتری گرم مثبت مورد آزمایش دارد به‌طوری‌که حداقل غلظت ممانعت از رشد آن برای *لی‌ستریا مونوسیتوزنز* 800 می‌کروگرم در میلی‌لیتر به دست آمد. این در حالی است که اثر آن بر روی باکتری گرم منفی مورد مطالعه محدود بوده و این نتیجه با سایر مطالعات همخوانی دارد. در مطالعه‌ای که در سال 1980 صورت گرفت، حداقل غلظت ممانعت‌کنندگی بوتیلیتد هی‌دروکسی آن‌زول بر باکتری‌های گرم مثبت در حدود 250 تا 500 می‌کروگرم در میلی‌لیتر بوده درحالی‌که برای باکتریهای گرم منفی در حدود 2000 تا 5000 می‌کروگرم در میلی‌لیتر عنوان شده است (Kabara, 1980). در مطالعه دیگری که در سال 1997 انجام گرفت مشخص گردید بوتیلیتد هی‌دروکسی آن‌زول و بوتیلیتید هیدروکسی تولوئن در مقدار بین 100 تا 400 می‌کروگرم در میلی‌لیتر به‌طور معنی‌داری میزان کلی فرم مدفوعی موجود در گوشت گاو سرد شده را کاهش می‌دهد در حالیکه میزان فلور باکتریهای عامل فساد توسط آن کاهش نمی‌آید. بر اساس این مطالعه، هر چه میکروارگان‌یسم‌های عامل فساد بی‌شتتر از سویه‌های گرم

میروند حضور چربی در غذا اثر این آنتیباکسی‌دان‌ها را به میزان قابل توجهی کاهش میدهد. لذا اثر بوتیلی‌تد هی‌دروکسی آنی‌زول در جلوگیری از رشد میکروارگان‌ی‌سم‌ها در محصولات کم چرب موثرتر از محصولات پرچرب میباشد. در مطالعه- ای که در سال 1998 صورت گرفت، عنوان گردید جمعیت اولیه 3 نوع سویه استافیلوکوکوس / اورئوس در پنیر با استفاده از مصرف بوتیلی‌تد هی‌دروکسی آنی‌زول با غلظت 200 میکروگرم در میلی‌لیتر

اسید، اثر شلاته‌کنندگی آن میباشد که باعث میشود که با کاتیون‌های ارتباط دهنده که بین لایه لی‌پوپلی ساکاری‌دی و پپتیدوگلی‌کان وجود دارند ترکیب شده و این اتصالات محکم را از بین برده و منجر به سست شدن لایه لی‌پوپلی‌ساکاری‌دی که در غشاء خارجی باکتری‌های گرم منفی وجود دارد می‌شود. این امر در نهایت با افزایش نفوذپذیری آن دسترسی بوتیلی‌تد هی‌دروکسی آنی‌زول را به غشاء سی‌توپلاسمی آسان می‌سازد. لازم به ذکر است که حداقل غلظت ممانعت از رشد *لی‌ستریا مونوسی‌توژنز* نیز در زمان همراه نمودن اتیلن دی آمین تترا استیک اسید با بوتیلی‌تد هی‌دروکسی آنی‌زول کاهش یافت. در مطالعه‌ی حاضر همچنین اثر ممانعت‌کنندگی بوتیلی‌تد هی‌دروکسی آنی‌زول به تنهایی و به همراه اتیلن دی آمین تترا استیک اسید در شیره پاستوریزه تلقیح شده با باکتری‌های *سالمونلا* و *لی‌ستریا مونوسی‌توژنز* مورد بررسی قرار گرفت که نتایج نشان دهنده اثر ناکافی بوتیلی‌تد هی‌دروکسی آنی‌زول به‌صورت تنها در مهار رشد *سالمونلا* و اثر مناسب آن در مهار رشد *لی‌ستریا مونوسی‌توژنز* میباشد و این در حال‌ی‌است که استفاده‌ی توأم از بوتیلی‌تد هی‌دروکسی آنی‌زول و اتیلن دی آمین تترا استیک اسید باعث ایجاد اثر مناسب در مهار رشد *سالمونلا* و *لی‌ستریا مونوسی‌توژنز* شده است. این افزایش اثر در مورد *سالمونلا* به صورت چشمگیری و معنی‌دار بوده است. نکته‌دی‌گر این است که زمان‌یکه آنتی‌اکسی‌دان‌های فنلی در حداقل غلظت‌های ممانعت‌کنندگی به کار

اثر ضد میکروبی BHA بر روی سالمونلا تیفی موریوم و لیستریا مونوسیتوژنز

افزایش قدرت ضد میکروبی و همچنین کاهش میزان مورد استفاده از هر کدام میتواند بسیار مهم و تأثیر گذار باشد. این مطالعه نشان داد که میتوان از بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول به همراه اتیلن دی آمین تترا استیک اسید جهت کاهش رشد باکتریهای پاتوژن و افزایش طول عمر نگهداری پنیرو سفید ایرانی استفاده نمود.

کاهش چشمگیری نیافت و اینگونه نتیجه گیری شد که چربی غذا باعث کاهش خاصیت ضد میکروبی آنتی-اکسیدانهای فنلی شده باشد (Paradu et al., 1998). با توجه به اینکه وسعت عمل مواد نگهدارنده مجاز به تنهایی محدود بوده و استفاده از مقادیر بالاتر نیز خالی از خطر نیست، استفاده توأم از بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول با مواد ضد میکروبی دیگر مانند اتیلن دی آمین تترا استیک اسید به منظور

جدول 1- جمعیت سالمونلا تیفی موریوم (Log_{10} CFU/g) در طی 9 روز نگهداری پنیر سفید ایرانی در شرایط وجود BHA در دمای یخچال

BHA	مدت زمان نگهداری پنیر (روز)					
	0	1	3	5	7	9
کنترل	57±0/15 ^{CD} 7/	8±0/10 ^{BCD} 9	37±0/25 ^{BCD} 10	77±0/06 ^{BCD} 10	17±0/12 ^{BCD} 11	27±0/15 ^{BCD} 12
2500	7/13±0/15	67±0/12 ^{CD} 8	43±0/15 ^{ACD} 9	9/8±0/10 ^{ACD}	9/9±0/20 ^{ACD}	1±0/10 ^{ACD} 11
5000	03±0/06 ^A 7	57±0/15 ^{AD} 8	43±0/12 ^{ABD} 8	77±0/12 ^{ABD} 7	67±0/12 ^{ABD} 7	8/6±0/10 ^{ABD}
10000	73±0/06 ^A 6	03±0/06 ^{ABC} 8/	37±0/15 ^{ABC} 7	07±0/21 ^{ABC} 7	6/8±0/10 ^{ABC}	63±0/12 ^{ABC} 7

حرف A نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه کنترل میباشد ($P<0/05$).
حرف B نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه دارای 2500 میکروگرم در میلی لیتر بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول میباشد ($P<0/05$).
حرف C نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه دارای 5000 میکروگرم در میلی لیتر بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول میباشد ($P<0/05$).
حرف D نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه دارای 10000 میکروگرم در میلی لیتر بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول میباشد ($P<0/05$).

جدول 2- جمعیت سالمونلا تیفی موریوم (Log_{10} CFU/g) در طی 9 روز نگهداری پنیر سفید ایرانی در شرایط همراهی بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول و EDTA در دمای 4 درجه سانتی گراد

BHA+EDTA	مدت زمان نگهداری پنیر (روز)					
	0	1	3	5	7	9
کنترل	57±0/15 ^{BCD} 7/	8±0/10 ^{BCD} 9	37±0/25 ^{BCD} 10	77±0/06 ^{BCD} 10	17±0/12 ^{BCD} 11	27±0/15 ^{BCD} 12
2500	97±0/06 ^{AD} 6/	2±0/10 ^{AD} 7	27±0/12 ^{AD} 7	10±0/17 ^{ACD} 7	6/9±0/17 ^{AD}	67±0/21 ^{ACD} 6
5000	93±0/12 ^A 6	07±0/15 ^{AD} 7/	87±0/15 ^{AD} 6	6/7±0/10 ^{ABD}	6/33±0/06 ^A	03±0/12 ^{AB} 6
10000	57±0/21 ^{AB} 6	13±0/12 ^{ABC} 6/	03±0/10 ^{ABC} 6	6±0/15 ^{ABC}	5/8±0/17 ^{AB}	63±0/21 ^{AB} 5

حرف A نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه کنترل میباشد ($P<0/05$).
 حرف B نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه دارای 2500 میکروگرم در میلی لیتر بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول و EDTA میباشد ($P<0/05$).
 حرف C نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه دارای 5000 میکروگرم در میلی لیتر BHA و EDTA میباشد ($P<0/05$).
 حرف D نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه دارای 10000 میکروگرم در میلی لیتر بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول و EDTA میباشد ($P<0/05$).

جدول 3- رفتار رشد لیستریا مونوسیتوژنز (Log_{10} CFU/g) در طی 9 روز نگهداری پنیر سفید ایرانی در شرایط وجود BHA در دمای یخچال

BHA	مدت زمان نگهداری پنیر (روز)					
	0	1	3	5	7	9
کنترل	7/23±0/15 ^D	7/9±0/12 ^{BCD}	8/7±0/20 ^{BCD}	9/13±0/12 ^{BCD}	10/17±0/21 ^{BCD}	10/77±0/15 ^{BCD}
2500	7/1±0/10	7±0/10 ^{AD}	6/9±0/40 ^{AD}	6/8±0/10 ^{AD}	6/85±0/12 ^{ACD}	6/57±0/06 ^{ACD}
5000	7/03±0/15	6/83±0/06 ^{AD}	6/63±0/12 ^{AD}	6/2±0/20 ^A	6±0/20 ^{AB}	5/9±0/15 ^{AB}
10000	6/75±0/21 ^A	6/35±0/06 ^{ABC}	5/93±0/06 ^{ABC}	5/9±0/17 ^{AB}	5/65±0/06 ^{AB}	5/47±0/15 ^{AB}

حرف A نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه کنترل میباشد ($P<0/05$).
 حرف B نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه دارای 2500 میکروگرم در میلی لیتر بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول میباشد ($P<0/05$).
 حرف C نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه دارای 5000 میکروگرم در میلی لیتر بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول میباشد ($P<0/05$).
 حرف D نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه دارای 10000 میکروگرم در میلی لیتر بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول میباشد ($P<0/05$).

جدول 4- رشد لیستریا مونوسیتوژنز (Log_{10} CFU/g) در طی 9 روز نگهداری پنیر سفید در شرایط همراهی BHA و EDTA در دمای یخچال

BHA+EDT A	مدت زمان نگهداری پنیر (روز)					
	0	1	3	5	7	9
کنترل	/23±0/15 ^{BCD}	/9±0/12 ^{BCD}	8/7±0/2 ^{BCD}	/13±0/12 ^{BCD}	/17±0/21 ^{BCD}	/77±0/15 ^{BCD}
2500	7	7	9	10	10	10
5000	/67±0/10 ^{ACD}	/17±0/10 ^{AD}	6±0/40 ^{AD}	5/8±0/10 ^{ACD}	5/7±0/12 ^{AD}	6/65±0/06 ^{ACD}
10000	6	6	6	6	6	6
کنترل	6/25±0/15 ^{AB}	5/85±0/06 ^A	5/7±0/12 ^A	5/3±0/20 ^{AB}	5/25±0/20 ^{AD}	5/1±0/15 ^{ABD}
2500	5/95±0/21 ^{AB}	/75±0/06 ^{AB}	/33±0/06 ^{AB}	5/1±0/17 ^{AB}	4/65±0/06 ^{AB}	4/2±0/15 ^{ABC}
5000	5	5	5	5	5	5

حرف A نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه کنترل میباشد ($P<0/05$).
 حرف B نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه دارای 2500 میکروگرم در میلی لیتر بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول و EDTA میباشد ($P<0/05$).
 حرف C نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه دارای 5000 میکروگرم در میلی لیتر BHA و EDTA میباشد ($P<0/05$).
 حرف D نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار با گروه دارای 10000 میکروگرم در میلی لیتر بوتیلیتد هیدروکسی آنیزول و EDTA میباشد ($P<0/05$).

References

1. Al khayat, M.A., Blank, G., and Biliaderis, C. 1987. Germination and outgrowth of *Bacillus suibtilis* spores in the presence of selected antioxidants. J Food Protect. 8: 50-57.
2. Ayaz, M., Luedecke, L.O., and Branen, A.L. 1980. Antimicrobial effect of butylated hydroxyanisole and butylated hydroxytoluene. J Food Protect. 4: 43-47.
3. Baron, E.J.O., Peterson, L.R., and Finegold, S.M. 1994. Baily and Scotts Microbiology, Toronto, Mosby, p: 168-176.
4. Brannen, A.L., Davidson, P.M., and Katz, B. 2000. Antimicrobial properties of phenolic antioxidants and lipids. Food Technol. 934: 42-45.
5. Davidson, P.M., and Branen, A.L. 1993. Antimicrobial in foods. 2ed Ed. Marcel Dekker, USA, New York, p: 272-278.
6. Erickson, D.K., and Tompkin, RB. 1997. Antimicrobial and antirancidity agents. Environ Microbiol. 44: 604-617.
7. Jay, M.J. 2000. Modern Food Microbiology, 2ed Ed, Aspen Publishers, New York, p: 11-19.
8. Kabara, J.J. 1980. Grass antimicrobial agents for cosmetic products. Cosmetic Chem. 37: 65-70.
9. Kabara, J.J. 1981. Food grade chemicals for use in designing food preservatives. J Food Protect. 44: 633-647.
10. Karim, G. 2000. Milk and milk products, Jahade Daneshgahi Publisher Co, Tehran, pp: 620.
11. Mclay, J.K. 2002. The effect of monolourin and lactoproxidase on *E.coli* O157:H7. Int J Food Microbiol. 73: 11-19.
12. Mortazavi, S.A., Dezyani, M., Ezzati, R., and Arab, H. 2007. Production and use of whey protein in food industry, Parivar Publisher Co, Tehran, pp: 485.
13. Paradu, J.L., Chirife, J., and Magrimi, R.C. 1998. Effect of BHA and BHT and Potassium sorbate on growth of *Staphylococcus aureus* in a model system and process cheese. J Food Protect. 45: 1108-1111.
14. Razavi Rohani, S.M., and Griffiths, M.W. 1994. The effect of mono and polyglycerol laurate in spoilage and pathogenic bacteria association with foods. Food Microbiol. 16: 59-74.

مساوی نیستند. اگر سمت چپی 1: [z1] Comment خط بیشتر شد طوری نیست ولی سمت راستی اصلا نباید بزرگتر باشد

Antibacterial effect of Butylated Hydroxy Anisole (BHA) on *Salmonella typhimurium* and *Listeria monocytogenes* in Culture media and Iranian White Cheese

Ehsani A¹, Raeisi M^{2*}, Tabarraei A³, Nik Nezhad F⁴, Naghili H¹, Aminzare M¹

1. Department of Food Hygiene, Faculty of Veterinary Medicine, Urmia University, Urmia, Iran.
2. Faculty of Health, Golestan University of Medical Sciences, Golestan, Iran
3. Faculty of Medical Sciences, Golestan University Of Medical Sciences, Golestan, Iran.
4. Laboratory Science Research Center, Golestan University of Medical Sciences, Golestan, Iran.

*Corresponding author: raeisi.mojtaba@yahoo.com

Abstract

The aim of this study is to evaluate antimicrobial effect of Butylated Hydroxy Anisole alone and in combination with EDTA against *S. typhimurium* and *L. monocytogenes* in culture media and Iranian white cheese. At first phase, Minimum Inhibitory Concentrations (MIC) of Butylated Hydroxy Anisole and EDTA against bacteria were measured. The samples of cheese made from pasteurized milk where infected experimentally with *S. typhimurium* and *L. monocytogenes*. They were divided as a control and other samples that have values of 2500, 5000 and 10000 µg/ml of BHA, and combination of 2500, 5000 and 10000 µg/ml of BHA and EDTA. In the next phase of the study, bacteria were counted at different days. The results obtained from this study showed that using combination of BHA and EDTA can properly reduce number of *S.typhimurium* and *L. monocytogenes* in culture media and Iranian white cheese. This study demonstrated that BHA can be used for increase shelf life of Iranian white cheese.

Keywords: BHA, *Salmonella typhimurium*, *Listeria monocytogenes*, Iranian White Cheese.